Diumenge 17 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 11,1-13): I s'esdevingué que, mentre es trobava ell [Jesús] en un cert indret fent oració, quan hagué acabat, li digué un dels seus deixebles: «Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com també Joan n'ensenyà als seus deixebles». I els digué: «Quan us poseu a pregar, digueu: Pare, sigui santificat el teu Nom, vingui el teu regne, el nostre pa quotidià dona'ns-el cada dia, i perdona'ns els nostres pecats, ja que també nosaltres perdonem a tot el qui ens deu, i no ens deixis caure en temptació».

I els diu: «Qui de vosaltres que tingui un amic, i li vingui a la mitja nit, i li digui: "Amic, presta'm tres pans, perquè un amic meu ha vingut a casa meva de viatge, i no tinc res per oferir-li", i ell, des de dintre, respongui i digui: "No m'importunis, la porta ja està tancada, i els meus fills ja són amb mi al llit; no em puc llevar i donar-te'ls". Us dic: si no es lleva i els hi dona pel fet que és amic, s'alçarà a causa de la seva importunitat i li donarà tots els que necessiti.

I jo us dic: demaneu i se us donarà; cerqueu i trobareu; truqueu i se us obrirà. Perquè tot el qui demana, rep; i el qui cerca, troba; i al qui truca, se li obrirà. I qui de vosaltres, si és pare i un fill li demana un peix, li donarà una serp? O ¿si li demana un ou, li donarà un escorpí? Per tant, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, com més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li demanen».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jesús pregava... 'Senyor, ensenya'ns a pregar'»

Abbé Jean GOTTIGNY
(Bruxelles, Bèlgica)

Avui, Jesús en oració ens ensenya a pregar. Fixem-nos bé en allò que la seva actitud ens mostra. Jesucrist experimenta en moltes ocasions la necessitat de retrobar-se cara a cara amb el seu Pare. Lluc, en el seu Evangeli, insisteix en aquest punt.

De què parlaven aquell dia? No ho sabem. En canvi, d'una altra ocasió, ens ha arribat un fragment de la conversa entre el seu Pare i Ell. En el moment en què fou batejat en el Jordà, quan estava pregant, «se sentí una veu del cel: 'Tu ets el meu Fill, l'estimat, en tu m'he complagut'» (Lc 3,22). És el parèntesi d'un diàleg tendre i Tu ets el meu Fill, l'estimat, en tu m'he complagut afectuós.

Quan, en l'Evangeli d'avui, un dels deixebles, en observar el seu recolliment, el prega que els ensenyi a parlar amb Déu, Jesús respon: «Quan us poseu a pregar, digueu: 'Pare, sigui santificat el teu Nom...'» (Lc 11,2). L'oració consisteix en una conversa filial amb aquest Pare que ens estima amb bogeria. ¿No definia santa Teresa d'Àvila la pregària com "un intercanvi íntim d'amistat", en el qual «hom enraona sovint de tu a tu amb aquest Déu per qui se sap estimat»?

Benet XVI troba «significatiu que Lluc situï el Parenostre en el context de l'oració personal del mateix Jesús. D'aquesta forma, Ell ens fa participar de la seva pregària; ens condueix envers l'interior del diàleg íntim de l'amor trinitari; per dir-ho així, eleva les nostres misèries humanes fins al cor de Déu».

És prou significatiu que, en el llenguatge ordinari, l'oració que Jesucrist ens ha ensenyat es resumeix en aquestes dues úniques paraules: «Pare Nostre». La pregària cristiana és eminentment filial.

La litúrgia catòlica posa aquesta oració en els nostres llavis en el moment en què ens preparem per a rebre el Cos i la Sang de Jesucrist. Les set peticions que comporta i l'ordre en què les trobem formulades ens donen una idea del capteniment que hem de mantenir quan rebem la Comunió Eucarística.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ell vol que jo l'estimi perquè m'ha perdonat, no molt, sinó tot. No ha esperat que jo l'estimi molt, sinó que ha volgut que jo sàpiga fins a quin punt Ell m'ha estimat, perquè jo l'estimi a Ell ¡ amb bogeria...!» (Santa Teresa de Lisieux)

- «El Senyor ens diu com hem de pregar. Lluc posa el 'Parenostre' en relació amb l'oració personal de Jesús mateix. Ell ens fa participar de la seva pròpia oració, ens introdueix en el diàleg interior de l'Amor trinitari» (Benet XVI)

- «Aquesta pregària que ens ve de Jesús és veritablement única: és 'del Senyor'. D'una banda, en efecte, per les paraules d'aquesta pregària, el Fill unigènit ens dóna les paraules que el Pare li ha donat; és el Mestre de la nostra pregària. D'altra banda, com a Verb encarnat, coneix en el seu cor d'home les necessitats dels seus germans i germanes humans, i ens les revela: és el Model de la nostra pregària» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.765)